

# РЕШЕНИЕ

№ 57

гр. Велико Търново , 20.05.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ И  
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ** в закрито заседание на двадесети май, през две  
хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	ИЛИЯНА ПОПОВА
Членове:	ГАЛЯ МАРИНОВА МАЯ ПЕЕВА

като разгледа докладваното от ГАЛЯ МАРИНОВА Въззивно гражданско  
дело № 20214000500194 по описа за 2021 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 463, ал. 2, във връзка с 274, ал. 1, точка 2 и чл. 278 от ГПК.

С Решение № 62/1.03.2021 година по в. ч. гр. д. № 156/2021 година на Окръжен съд Велико Търново е оставена без уважение жалба на Н. М. К. и С. И. К. против действия на частен съдебен изпълнител Д. Б., с район на действие – Окръжен съд Велико Търново, по извършено разпределение по изпълнително дело № 239/2015 година на частен съдебен изпълнител като неоснователна.

В законния срок е постъпила жалба от Н. М. К., С. И. К. против Решение № 62/1.03.2021 година по в. ч. гр. д. № 156/2021 година на Окръжен съд Велико Търново. В жалбата се излага, че атакуваното решение е неправилно и незаконосъобразно – постановено е в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и практиката на съдилищата. С Решение № 75/27.02.2019 година по в. ч. гр. д. № 792/2018 година на Окръжен съд Велико Търново, образувано по жалба на Н. М. К., С. И. К. по чл. 463 от ГПК, е отречено качеството на присъединен вискател на община Велико Търново. Привилегията по чл. 136, ал. 1 точка 2 от Закона за задълженията и договорите не се прилага, тъй като е призната само на държавата, но не и на

общините. Привилегиите са изключения, които не могат да се прилагат разширително и по аналогия. С чл. 458 от ГПК е регламентирано качеството на присъединен вискател по право на държавата за дължимите □ от длъжника публични вземания. Вземанията, които не са на държавата, не са привилегирани. В чл. 722, ал. 1, точка 6 от Търговския закон като привилегирани са посочени както публичноправните вземания на държавата, така и на общините. При липса на подобна добавка в чл. 136 от Закона за задълженията и договорите се налага заключение, че законодателят не е желал същия ефект в изпълнителното производство по ГПК. Съставът на Окръжен съд Велико Търново не е изследвал откъде произтича размера на вземането на община Велико Търново за данъци за процесния лек автомобил. Липсва цитирано удостоверение за това вземане. При разпределението на същата сума през 2019 година община Велико Търново е посочила задължение в размер на 57.12 лева, а година по-късно – 1 427.71 лева. Разпределението от 14.08.2020 година на частния съдебен изпълнител е немотивирано и неясно – от него не могат да се направят изводи за предвидените за погасяване задължения. При разпределение на половината от постъпилата сума и заключение, че община Велико Търново се ползва с привилегия, трябва в нейна полза да се разпредели половината от дължимия данък, а в случая се погасява задължението за данък и на другия съсобственик, който не е длъжник по изпълнителното дело. Това ще се отрази на коефициента за „съразмерност“ за разпределяне при остатък за непривилегированите вземания.

Направено е искане да се отмени Решение № 62/1.03.2021 година по в. ч. гр. д. № 156/2021 година на Окръжен съд Велико Търново и да се постанови друго такова, с което да се отмени привилегията на община Велико Търново, посочена в Разпределението от 14.08.2020 година, делото да се върне на частния съдебен изпълнител за изготвяне на ново разпределение на сумата 3 650 лева, получена в резултат на публична продажба на лек автомобил „Пежо 407“, собственост на длъжника С. Г. Х., алтернативно – делото да се върне на Окръжен съд Велико Търново с указания за разглеждане по същество от друг състав.

В срока по чл. 276, ал. 1 от ГПК не са депозиран отговори на жалбата.

***Апелативен съд Велико Търново, като взе предвид доводите на жалбоподателите и данните по делото, провери обжалваното решение, съобразно правомощията си, приема за установено следното:***

Частната жалба е допустима – подадена е в срока по чл. 275, ал. 1 от ГПК; от страна, която има право и интерес от обжалване; срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване с частна жалба.

С Решение № 60/19.02.2020 година по в. гр. д. № 452/2019 година на Апелативен съд Велико Търново са отменени Решение № 429/10.10.2019 година по в. гр. д. № 841/2019 година на Окръжен съд Велико Търново и Разпределение от 25.07.2019 година по

изпълнително дело № 239/2015 година на частен съдебен изпълнител Д. Б., с район на действие – Окръжен съд Велико Търново; делото е върнато на съдебния изпълнител за извършване на ново разпределение на сумата, получена в резултат на проведената публична продажба на лек автомобил „Пежо 407“, с ДК № ВТ 54 \*\*\*\*, собственост на длъжника С. Г. Х.. В мотивите на решението е прието, че е настъпила частична суброгация, разпределението не е ясно, конкретно и обосновано в достатъчна степен в частта за: приложения коефициент за разпределение на постъпилата сума между вискателите, по какъв начин са формирани сумите, които се разпределят, има ли привилегирован кредитор.

Съобразно дадените указания в мотивите на Решение № 60/19.02.2020 година по в. гр. д. № 452/2019 година на Апелативен съд Велико Търново частен съдебен изпълнител Д. Б., с район на действие – Окръжен съд Велико Търново, на 14.08.2020 година изготвил разпределение на постъпила сума в резултат от публичната продажба на лек автомобил „Пежо 407“, с ДК № ВТ 54 \*\*\*\*. В постановлението е отразено, че получената при продажбата сума е 3 650 лева, от която в съответствие с чл. 504, ал. 1 от ГПК подлежи на разпределение половината – 1 825 лева. Описани са вземанията на „Първа инвестиционна банка“ АД, С. И. К., С. И. К. и Н. М. К. (вследствие частична суброгация), посочени са таксата за изготвяне и предявяване на разпределението; дължимите суми на община Велико Търново за данъци по отношение на автомобила – 1 427.71 лева, на ТД на НАП – 384.29 лева. С разпределението е предвидено изплащане на следните суми: на вискателя „Първа инвестиционна банка“ АД – 42 лева – разноси за налагане на заповед върху моторното превозно средство; на община Велико Търново – 1 427.71 лева – за данъци за автомобила; такса за изготвяне и предявяване на разпределението по точка 13 от Тарифата за таксите и разносните към Закона за частните съдебни изпълнители – 36 лева; на ТД на НАП – присъединен вискател на основание чл. 458 от ГПК – 319.29 лева.

Разпределението е предявено на 28.08.2020 година.

Въз основа на депозирана жалба от Н. М. К., С. И. К. против Разпределението от 14.08.2020 година по изпълнително дело № 239/2015 година на частен съдебен изпълнител Д. Б., с район на действие – Окръжен съд Велико Търново, е образувано в. ч. гр. д. № 156/2021 година на Окръжен съд Велико Търново.

С Решение № 62/1.03.2021 година по в. ч. гр. д. № 156/2021 година на Окръжен съд Велико Търново е оставена без уважение жалба на Н. М. К. и С. И. К. против действия на частен съдебен изпълнител Д. Б., с район на действие – Окръжен съд Велико Търново, по извършено разпределение по изпълнително дело № 239/2015 година на частен съдебен изпълнител като неоснователна. Първостепенният съд е приел, че разпределението е осъществено в съответствие с Решение № 60/19.02.2020 година по в. гр. д. № 452/2019 година на Апелативен съд Велико Търново; в същото е посочен размера на вземането на всеки един от вискателите; представено е удостоверение от община Велико Търново за дължимите данъци за автомобила; неточността на коефициента съразмерност не би се

отразила на изготвеното разпределение, тъй като при изплащане на вземанията, които се ползват с право на предпочтително удовлетворение, жалбоподателите няма да получат суми; изпълнена е процедурата по чл. 460 – 461 от ГПК.

Решение № 62/1.03.2021 година по в. ч. гр. д. № 156/2021 година на Окръжен съд Велико Търново е валидно и допустимо.

Съгласно чл. 136 от Закона за задълженията и договорите ползват се с право на предпочтително удовлетворение в реда, по който са изброени следните вземания:

1. вземанията за разноси по обезпечаването и принудителното изпълнение, както и за исковите по чл. чл. 134 и 135 – от стойността на имота, за който са направени, спрямо кредиторите, които се ползват от тези разноси;

2. вземанията на държавата за данъци върху определен имот или за моторно превозно средство – от стойността на този имот или на моторното превозно средство, както и вземания, произтичащи от концесионни плащания, лихви и неустойки по концесионни договори;

3. вземанията, обезпечени със залог или ипотека – от стойността на заложените или ипотекирани имоти;

4. вземанията, заради които се упражнява право на задържане – от стойността на задържаните имоти; ако това вземане произтича от разноси за запазване или подобрене на задържания имот, то се удовлетворява преди вземанията по т. 3;

5. вземанията на работници и служаци, произтичащи от трудови отношения, и вземанията за издръжка;

6. вземанията на държавата, освен тия за глоби.

Сумата, предмет на разпределението, е получена при продажбата на лек автомобил „Пежо 407“, с ДК № ВТ 54 \*\*\*\*. От данните по делото е видно, че начислените задължения за данък върху превозните средства към 29.06.2020 година за автомобила, собственост на С. Г. Х., са общо 1 427.71 лева, от които: 1 322.50 лева – данък върху превозните средства за времето от 1.01.2014 година до 31.12.2020 година; 105.21 лева – лихва.

В чл. 136, ал. 4 от Закона за задълженията и договорите е визирано, че освен присъдените лихви, правото на предпочтително удовлетворение обхваща лихвите, изтекли след започване на принудителното изпълнение, както и лихвите за годината, която го предхожда.

Задълженията за данъци са публични общински вземания – чл. 162, ал. 2, точка 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Данъците, дължими за осребрено при

публична продан имуществено, са определени от законодателя като привилегирани вземания съгласно изричната норма на чл. 136, ал. 1, точка 2 от Закона за задълженията и договорите.

В мотивите на посоченото в жалбата Решение № 80/29.04.2015 година по в. гр. д. № 224/2015 година на Апелативен съд Пловдив е прието, че вземанията на общината за местни данъци и такси са публични вземания на публичен субект, приравнени по значимост с държавните вземания с оглед предназначението им да задоволяват обществени потребности. В исторически план към момента на приемане на Закона за задълженията и договорите и след това местните данъци и такси са представлявали държавни вземания, предоставени за събиране от органите на общинските народни съвети и кметствата, ползвали са се с привилегията по чл. 136 от Закона за задълженията и договорите по изричната разпоредба на чл. 50 от Наредбата за събиране на държавните вземания. С действащите нормативни актове законодателят е приравнил по значимост държавните и общинските публични вземания с оглед предназначението им да задоволяват обществени потребности. Критериите за предвидените привилегии по чл. 136, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите и разграничаването им на отделни редове се основават на характера на вземанията. Общините на местно ниво осъществяват отстъпената от държавата изпълнителна власт и вземанията, произтичащи от тази дейност, са обществено значими, поради което са публични вземания на публичен субект и подлежат на предпочтително удовлетворение по чл. 136, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите. Общината участва в разпределението единствено във връзка с дължимите □ данъци за конкретното имущество, получената сума при осребряването на което се разпределя.

Изразеното в Решение № 75/27.02.2019 година по в. ч. гр. д. № 792/2018 година на Окръжен съд Велико Търново становище не обвързва настоящия състав.

Съобразно чл. 136, ал. 2, точка 2 от Закона за задълженията и договорите с право на предпочтително удовлетворение се ползват вземанията за данъци върху определен имот или за моторно превозно средство – от стойността на този имот или на моторното превозно средство. Предмет на публичната продан е лек автомобил „Пежо 407“, с ДК № ВТ 54 \*\*\*\*, който е съпружеска имуществена общност. Партидата относно моторното превозно средство в община Велико Търново е на името на С. Г. Х.. Цялото вземане на община Велико Търново за данък върху превозните средства в размер на 1 427.71 лева за посочения автомобил се ползва с право на предпочтително удовлетворение, независимо от обстоятелството, че в съответствие с чл. 504, ал. 1 от ГПК след продажбата на вещта съдебният изпълнител изплаща половината от получената сума на съпруга недлъжник.

Обжалваното разпределение е съобразено с указанията, дадени с Решение № 60/19.02.2020 година по в. гр. д. № 452/2019 година на Апелативен съд Велико Търново.

С оглед на изложеното, съдът намира, че при изготвяне на Разпределението от

14.08.2020 година са спазени привилегиите по чл. 136 от Закона за задълженията и договорите. Доводите на жалбоподателите са неоснователни. Разпределението е ясно и мотивирано.

По изложените съображения, настоящият състав приема, че Разпределението от 14.08.2020 година на получена сума по изпълнително дело № 20157260400239 по описа на частен съдебен изпълнител Д. Б., с район на действие – Окръжен съд Велико Търново, е законосъобразно.

Крайните изводи на състава на Апелативен съд Велико Търново съвпадат с тези на първостепенния съд. Решение № 62/1.03.2021 година по в. ч. гр. д. № 156/2021 година на Окръжен съд Велико Търново, с което е оставена без уважение жалба на Н. М. К. и С. И. К. против действия на частен съдебен изпълнител Д. Б., с район на действие – Окръжен съд Велико Търново, по извършено разпределение по изпълнително дело № 239/2015 година на частен съдебен изпълнител като неоснователна, е правилно – в жалбата не са изтъкнати пороци, обуславящи неправилност на съдебния акт на първостепенния съд, поради което следва да се потвърди.

Въз основа на изложеното, Апелативен съд Велико Търново

## **РЕШИ:**

**ПОТВЪРЖДАВА** Решение № 62/1.03.2021 година по в. ч. гр. д. № 156/2021 година на Окръжен съд Велико Търново, с което е оставена без уважение жалба на Н. М. К. и С. И. К. против действия на частен съдебен изпълнител Д. Б., с район на действие – Окръжен съд Велико Търново, по извършено разпределение по изпълнително дело № 239/2015 година на частен съдебен изпълнител като неоснователна.

**РЕШЕНИЕТО** не подлежи на обжалване.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_